

SZEGEDI ÍTÉLŐTÁBLA
Pf.II.21.028/2013/3. szám

A Szegedi Ítéltábla a dr. Csótya Andrea ügyvéd által képviselt felperesnek - a dr. Vízkeleti Krisztián ügyvéd által képviselt I. r., a **(jogtanácsos neve)** jogtanácsos által képviselt II. r., a dr. Vízkeleti Krisztián ügyvéd által képviselt III. r., IV. r., a V. r., a VI. r., a VII. r., VIII. r. és a Sárvári Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Sárvári Nóra ügyvéd) által képviselt IX. r. alperes ellen házastársi közös vagyon megosztása iránt indított perében a Gyulai Törvényszék 2013. október 16. napján kelt 5.P.20.067/2012/52. számú ítélete ellen a felperes részéről 55. és 58., míg az I. r. alperes részéről 56. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés alapján lefolytatott másodfokú eljárásban meghozta a következő

Í T É L E T E T :

Az elsőfokú bíróság ítéletét **részben**, az alábbiak szerint **megváltoztatja**:

A 40. tételszám alatti Suzuki Bandit motorkerékpár értékét 1 250 000 (egymillió-kettőszázötvenezer) Ft-ban, a 41. tétel alatti Citroën gépkocsi értékét 1 200 000 (egymillió-kettőszázezer) Ft-ban, az I. r. alperes tulajdonába adott ingóságok összértékét 2 643 000 (kettőmillió-hatszáznegyvenháromezer) Ft-ban állapítja meg.

A felperes által az I. r. alperes részére fizetendő marasztalás összegét felemeli 6 879 098 (hatmillió-nyolcszázhetvenkilencezer-kilencvennyolc) Ft-ra.

Mellőzi a felperes 313 801 (háromszáztizenháromezer-nyolcszázegy) Ft megfizetésére kötelezését.

A felperes által az I. r. alperes részére fizetendő elsőfokú perköltség összegét felemeli 500 000 (ötszázezer) Ft-ra.

A feljegyzett 872 700 (nyolcszázhetvenkettőezer-hétszáz) Ft elsőfokú eljárási illetékből a felperes 342 200 (háromszáznegyvenkettőezer-kettőszáz) Ft-ot, az I. r. alperes 188 300

(egyszáznyolcvannyolcezer-háromszáz) Ft-ot köteles megfizetni az állami adóhatóság külön felhívására a Magyar Államnak, míg a fennmaradó 342 200 (háromszáznegyvenkettőezer-kettőszáz) Ft kereseti illeték az állam terhén marad.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az I. r. alperesnek 370 000 (háromszázhetvenezer) Ft másodfokú perköltséget.

A feljegyzett másodfokú illetékből a felperes 360 900 (háromszázhatvanezer-kilencszáz) Ft-ot, az I. r. alperes 24 700 (huszonnégyezer-hétszáz) Ft-ot köteles megfizetni az állami adóhatóság külön felhívására a Magyar Államnak, míg a fennmaradó 360 900 (háromszázhatvanezer-kilencszáz) Ft másodfokú eljárási illeték az állam terhén marad.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

INDOKOLÁS

A felperes és az I. r. alperes 1996. októberétől együtt éltek a **(település neve), (ingatlan 1. címe)** szám alatti ingatlanban. Házassági életközösségük 1999. május 8. napjától 2009. június 1. napjáig tartott, annak során **(gyermek 1. neve, születési év), (gyermek 2. neve, születési év)** nevű gyermekeik születtek. Házasságukat a **(település neve)**i Városi Bíróság a 12.P.20.108/2010/39. számú ítéletével felbontotta, a gyermekeket a felperesnél helyezte el, és kötelezte az I. r. alperest jövedelme gyermekekenkénti 20-20 %-a, személyenként legalább 25 000 Ft gyermektartásdíj megfizetésére. Az utolsó közös lakás, a **(település neve), (ingatlan 2. címe)** alatti ingatlan kizárólagos használatára a felperest jogosította fel. Az életközösség megszakadását követően a kiskorúak után járó családi pótlékot összesen 266 000 Ft összegben az I. r. alperes vette fel.

A felperes és az I. r. alperes 1999. szeptember 6. napján 4 000 000 Ft vételár ellenében megvásárolta a **(település neve-i, ingatlan 2. hrsz.-)** hrsz. alatt felvett **(ingatlan 2. címe)** ingatlant, amely egyenlő arányú közös tulajdonukként került az ingatlan-nyilvántartásba bejegyzésre. Az ingatlan megvásárlásához és annak felújításához felhasználták az I. r. alperes által nagyszüleitől örökölt **(település neve), (ingatlan 1. címe)** szám alatti ingatlanhányad értékesítéséből befolyt 2 000 000 Ft-ot, továbbá 200 000 Ft önkormányzati, valamint 300 000 Ft és további 1 000 000 Ft munkáltatói kölcsönt. A vételárból 1999. október 8-án 2 000 000 Ft-ot, 1999. november 6-án

1 500 000 Ft-ot fizettek, míg további 500 000 Ft a birtokbaadással egyidejűleg, legkésőbb 2000. április 1. napjával volt esedékes. Az ingatlant a II. r. alperes javára 25 100 euró és járulékai kölcsön biztosítására jelzálogjog terheli, amelyet 2009. augusztus napján jegyeztek be az ingatlan-nyilvántartásba.

A **(település neve) (ingatlan 3. címe)** szám alatti lakás 4/8 részben a VIII. r. alperes, 2/8 részben öröklés jogcímén a felperes, 1/8 részben vétel jogcímén az I. r. alperes, míg további 1/8 részben ugyancsak vétel jogcímén a felperes tulajdonát képezi. A felperes 2/8 tulajdoni hányadát a VIII. r. alperes özvegyi haszonélvezeti joga terheli. Az ingatlanra a IX. r. alperes javára 10 803 svájci frank és járulécai biztosítására jelzálogjog van bejegyezve az ingatlan-nyilvántartásba. A felperes és az I. r. alperes tulajdonát képező összesen 2/8 tulajdoni hányad forgalmi értéke 1 200 000 Ft.

A **(település neve)i (ingatlan 4. hrsz.-a)** hrsz. alatt felvett zártkert ingatlan az I., III. és IV. r. alperesek tulajdonát képezi, az I. r. alperes nevén álló ingatlanhányad forgalmi értéke 118 608 Ft.

A **(P.)** Kft. 2005. február 16. napján került a cégjegyzékbe bejegyzésre, tagjai az I. r., a VI. r. és a VII. r. alperes. A Békés Megyei Bíróság az 5.fpk.04-09-000411/6. számú, 2009. december 5-én jogerőre emelkedett végzésével elrendelte a kft. felszámolását annak fizetéseképtelensége miatt. A társaság képviselője a felperes volt, az általa elkészített zárómérleg adatai szerint a társaság 2010. januárjában 2 999 352 Ft tárgyi eszközzel 292 595 Ft pénzeszközzel, valamint 3 052 295 Ft követelésállománnyal rendelkezett. A bíróság a közbenső mérleget a 2011. május 26. napján jogerőre emelkedett végzésével jóváhagyta.

A felszámoló által 2011. november 24-i fordulónappal előterjesztett közbenső mérleg szerint az ott felsorolt tárgyi eszközök 2 375 000 Ft értékben kerültek értékesítésre, a társaságnak 3 052 295 Ft követelése volt, amelyből 761 432 Ft került a felszámolási eljárás során megfizetésre, míg a további követelést a felszámoló behajthatatlanság miatt leírta. További 210 397 Ft tekintetében annak behajtása iránt per volt folyamatban. A közbenső mérleget a bíróság a 2012. május 8. napján jogerőre emelkedett végzésével hagyta jóvá.

A 2012. december 27-én előterjesztett zárómérleg szerint a társaság felszámolása befejeződött, követelés behajtásából 1 046 111 Ft, tárgyi eszköz értékesítésből 2 216 753 Ft bevétel keletkezett. Ez utóbbi bevétel teljes összegben a egyéb érdekelt javára került átutalásra.

A felszámolási eljárásban a felperes és az I. r. alperes tagi kölcsön címén 5 800 000 Ft követelést jelentett be, amelyből a felszámoló az I. r. alperes javára 3 116 485 Ft-ot, a felperes javára 2 683 515 Ft-ot tartott nyilván. A Gyulai Törvényszék a 45. szám alatti végzésével a társaságot megszüntette és a felszámolási eljárást befejezetté nyilvánította. A felszámolási eljárás eredményeként a felperes és az I. r. alperes hitelezői igényét leszámítva a további hitelezői igények kielégítést nyertek. A felperes a zárómérleg alapján 215 291 Ft-hoz, az I. r. alperes 486 079 Ft-hoz jutott hozzá.

- 4 -

A VI. r. alperesi betéti társaság beltágja az I. r. alperes, míg kültagja a felperes, a társaság 1998. május 25-én került a cégjegyzékbe bejegyzésre. A felek társasági részesedésének piaci értéke az életközösség megszakadásának időpontjában 3 569 399 Ft volt, a társaság 2010-től veszteségesen gazdálkodott.

A felperes és az I. r. alperes együttélésük idején 4 001 500 Ft értékű közös vagyoni

ingóságot szereztek, amelyből az életközösség megszakadását követően a felperesnél 903 500 Ft, míg az I. r. alperesnél 2 643 000 Ft értékű vagyontárgy maradt.

A felek közös megtakarítását képezte a 6704067-801., valamint a 6704071-601. szerződésszámú lakáselőtakarékossági szerződés alapján nyitott betétszámlán elhelyezett összeg, amely 2009. június 1-jén - számlánként - 359 919 Ft volt.

A volt házaspár által az **(A.)** Biztosítóval kötött életbiztosítás visszavásárlásából származó 70 313 Ft-ot az életközösség megszakadását követően az I. r. alperes vette fel.

Felperes és az I. r. alperes 2009. május 26-án a **(G.)** Zrt-vel **(életbiztosítás neve)** rögzített lejáratú időpontra szóló életbiztosítást kötöttek, a szerződő fél az I. r. alperes, a biztosított a felperes volt. Elélési szolgáltatás esetén a biztosítási összeg 249 036 Ft-ot tett ki.

A felperes és az I. r. alperes közös adósságát képezte a **(M.)** Bankkal MBHC06/043946. számon kötött szerződés alapján az életközösség megszakadásakor fennálló 843 472 Ft, amelyből a tőketartozás 716 976 Ft-ot, a futamidő végéig még fennálló kamattartozás 126 496 Ft-ot tett ki. A szerződés lezárására 2011. október 5-én került sor, ez ideig az I. r. alperes 1 022 427 Ft-ot fizetett be a kölcsön kiegyenlítéseként.

Az **(E.)** Zrt-vel 2006. január 20. napján kötött szerződés alapján felvett kölcsön összege 9440,49 svájci frank volt, amelynek forint ellenértéke 1 499 990 Ft-ot tett ki. A 2009. június 1. napján fennálló teljes tartozás 1 699 849 Ft volt.

A **(D.)** Zrt-vel szemben fennálló tartozás az életközösség megszakadása időpontjában 1 518 165 Ft volt.

A volt házaspár a **(L.)** Zrt-vel 2008. október 30. napján kötöttek szerződést, a 2009. június 1. napján még fennálló tőketartozásuk 1 450 004 Ft-ot, a hátralévő teljes futamidőre járó kamattartozás 690 232 Ft-ot tett ki.

Pf.II.21.028/2013/3. szám

- 5 -

Az I. r. alperes az életközösség megszakadását követően a **(L.)** Zrt. javára 1 352 290 Ft közös adósságot, míg a **(M.)** Bank Zrt. részére 1 022 427 Ft-ot teljesített. A felperes a **(D.)** Zrt-nek a különélést követően 366 227 Ft-ot, majd 740 907 Ft-ot fizetett meg.

A volt házaspár az életközösség megszakadása után, 2009. augusztus 17-én hitel- és zálogszerződést kötöttek, amely alapján a II. r. alperes 21 840,96 eurónak megfelelő forint összegű kölcsönt folyósított a részükre. A tartozás elszámolása az I. r. alperes nevében álló forintszámlán történt. E kölcsön biztosítékaul 2009. június 15-én lakáselőtakarékossági szerződést kötöttek. Az I. r. alperes egyidejűleg újabb lakáselőtakarékossági szerződést kötött a **(F.)** Zrt-vel, amely szerződés felett szabadon rendelkezhetett.

A felperes módosított keresetében kérte a házastársi közös vagyon megosztását. Az

ingatlanokon fennálló közös tulajdon megszüntetését oly módon kérte, hogy a **(település neve), (ingatlan 2. címe)** alatti ingatlanból az I. r. alperes nevén nyilvántartott $\frac{1}{2}$ tulajdoni hányadot, továbbá a **(ingatlan 3. címe)** utcai ingatlanból az I. r. alperes nevén álló $\frac{1}{8}$ tulajdoni hányadot kérte a tulajdonába adni. Állította, hogy a **(település neve) (ingatlan 4. hrsz.-a)** alatti zártkertnek $\frac{4}{30}$ részben ingatlan-nyilvántartáson kívüli tulajdonosa, e tulajdoni hányadot kérte az I. r. alperes tulajdonába adni, az általa megjelölt forgalmi értékek alapulvételével, a megváltási árak egymásba történő beszámítása útján. Kérte a házastársi ingóvagyon megosztását is akként, hogy a birtokában levő 1-27. tétel alatt felsorolt ingóságokat a maga, míg a 28-42. tétel alatt felsorolt ingóságokat az általa megjelölt értéken az I. r. alperes tulajdonába kérte adni. Kérte továbbá a VI. r. alperesi betéti társaságban valamint a **(P.)** Kft-ben levő vagyoni részesedésének az I. r. alperes tulajdonába adását.

A közös adósságok megosztását oly módon kérte, hogy a II. és a IX. r. alperes valamint a **(D.)** javára még fennálló tartozás teljes összegének megfizetését vállalta, és kérte kötelezni az I. r. alperest a **(M.)** Bank Zrt-vel és a **(L.)** Csoport Zrt-vel szemben fennálló tartozás teljes összegének viselésére. Kérte elszámolni az I. r. alperes birtokába került 1 470 000 Ft megtakarítást és elismerte, hogy a nála levő megtakarítás összege 461 339 Ft. Kérte az I. r. alperes kötelezését 266 000 Ft családi pótlék megfizetésére, illetve annak elszámolására. A fenti összegek egymásba történő beszámítása eredményeként az I. r. alperest 3 914 803 Ft értékkülönbséget megfizetésére kérte kötelezni, ezen felül kérte az általa a közös adósságok javára befizetett összegek elszámolását. A II-IX. r. alpereseket a fentiek tűrésére kérte kötelezni.

Az I. r. alperes a házastársi közös vagyon megosztását nem ellenezte, azt az egyes vagyontárgyak tekintetében az általa megjelölt értékek figyelembe vételével kérte. A **(település neve), (ingatlan 2. címe)** alatti ingatlan tekintetében állította, hogy a vételárhoz 2 000 000 Ft összegű különvagyonnal járult hozzá, kérte annak javára történő elszámolását. A gazdasági társaságok vagyonának megosztására irányuló

- 6 -

kereset elutasítását kérte, állította, hogy azok közös vagyonként nem számolhatóak el.

A II. és IX. r. alperesek jelzálogjoguk változatlan fennmaradása esetén a kereset teljesítést nem ellenezték, míg a további alperesek érdemi ellenkérelmet nem terjesztettek elő.

Az elsőfokú bíróság ítéletével a felperes és az I. r. alperes házastársi közös vagyonát megosztotta, a **(település neve), (ingatlan 2. címe)** alatti ingatlanból az I. r. alperes nevén nyilvántartott $\frac{1}{2}$ tulajdoni hányadot, továbbá a **(település neve), (ingatlan 3. címe)** u. 5/B. IV/14. szám alatti ingatlanból az ugyancsak az I. r. alperes nevén álló $\frac{1}{8}$ tulajdoni hányadot a felperes tulajdonába adta. A II., VIII. és IX. r. alpereseket a fentiek tűrésére kötelezte. A békéscsabai **(ingatlan 4. hrsz.-a)** hrsz. alatti zártkert ingatlanból a felperes - ingatlan-nyilvántartásba be nem jegyzett - $\frac{4}{30}$ tulajdoni hányadát az I. r. alperes tulajdonába adta, a III. és IV. r. alpereseket ez utóbbi rendelkezés tűrésére kötelezte. A felperesnek a VI. r. alperesi társaságban fennálló társasági részesedését 1 784 700 Ft értékben az I. r. alperes tulajdonába adta. A felperes tulajdonába adott 903 500 Ft, míg az I. r. alperes tulajdonába 3 098 000 Ft értékű, tételesen felsorolt ingóságot. Megállapította,

hogyan a felperest és az I. r. alperest a IX. r. alperessel, a **(D.)** Zrt-vel és a **(L.)** Zrt-vel szemben fennálló közös adósság - egymás közötti viszonyukban - egyenlő arányban terheli. Ezt meghaladóan a keresetet elutasította. Kötelezte a felperest, hogy fizessen meg az I. r. alperesnek 60 napon belül 4 590 444 Ft értékkülönböt. Feljogosította a felperest tulajdonjoga ingatlan-nyilvántartáson történő átvezetése iránti kérelem előterjesztésére az értékkülönböt kifizetésének igazolását követően. Kötelezte a felperest, hogy fizessen meg az I. r. alperesnek 15 napon belül 313 801 Ft-ot. Megállapította, hogy 141 270 Ft eljárási illetéket az állam visel, míg az I. r. alperest 154 830 Ft eljárási illeték állam javára történő megfizetésére kötelezte. Kötelezte a felperest és az I. r. alperest, hogy személyenként 13 500 Ft-ot fizessenek meg a Gyulai Törvényszék Gazdasági Hivatalának felhívására. Kötelezte továbbá a felperest, hogy az I. r. alperes javára 15 napon belül 39 150 Ft perköltséget fizessen meg.

Határozatának indokolása szerint a **(település neve)**, **(ingatlan 2. címe)** alatti ingatlant a volt házastársak 4 000 000 Ft-ért vásárolták a tényállásban részletezett források felhasználásával, majd az ingatlan felújítására 1 300 000 Ft-ot fordítottak. A felperes nem tette vitássá, hogy az I. r. alperes a nagyszüleitől megörökölt ingatlan értékesítéséből 2 000 000 Ft-hoz jutott hozzá, nem sokkal az ingatlan vételét megelőzően, az azonban a peradatok alapján nem volt egyértelműen megállapítható, hogy e 2 000 000 Ft az ingatlan vételárának kiegyenlítéséhez, avagy a felújítási költségekhez került felhasználásra. Elfogadta, hogy a fenti ingatlanba az I. r. alperes 2 000 000 Ft összegű különvagyona felhasználásra került, így az ingatlan jelenlegi, 10 000 000 Ft-ot kitevő forgalmi értékéhez képest 5 000 000 Ft volt az I. r. alperes különvagyónaként elszámolható, míg a további 5 000 000 Ft minősült a volt

Pf.II.21.028/2013/3. szám

- 7 -

házasfelek közös vagyonának. A felperes és az I. r. alperes egyező előadása alapján a **(település neve)**, **(ingatlan 3. címe)** u. 5/B. IV/14. szám alatti ingatlanból a közös tulajdont képező hányad forgalmi értékét 1 200 000 Ft-ra, míg a **(település neve, ingatlan 4. hrsz.-a)** alatti zártkert ingatlanból a közös tulajdoni hányad értékét 118 608 Ft-ra tette, amely alapján az ingatlanok összértékét 11 318 608 Ft-ban határozta meg.

Megalapozatlannak ítélte a felperes igényét a **(P.)** Kft. üzletrészesének illetően, miután a társaság röviddel az életközösség megszakadását követően fizetéseképtelenné vált, felszámolás alá került, az az életközösség megszakadásakor értéket már nem képviselt.

A VI. r. alperesi társaság házasfeleket megillető társasági részesedésének életközösség megszakadáskori értékét szakértői bizonyítás útján tisztázta, a szakértő véleményét elfogadva megállapította, hogy 2009-ig a társaság személyi jellegű ráfordításai az összes költség 6 %-át sem tették ki, ezek 2010. után megtízszereződtek, azaz az életközösség megszakadását követően a társaság vagyona nem a felperes magatartására visszavezethető okból csökkent. Erre figyelemmel a társaságbeli részesedést az életközösség megszakadáskori értékén számolta el, és azt 3 56 399 Ft-os értéken az I. r. alperes terhére vette figyelembe.

A házastársi közös vagyoni ingóságokat javarészt a felek egyező előadása alapján osztotta meg, azokat az azt birtokban tartó fél tulajdonába adta. A 40. tétel alatti Suzuki Bandit típusú motort a felperes által megjelölt 1 500 000 Ft-os értéken vette figyelembe, elfogadva a felperes által becsatolt, **(szakértő neve)** igazságügyi szakértőtől származó értékelést, amely szerint a fenti vagyontárgy forgalmi értéke 1 650 000 Ft. Nem tekintette

eltulzottnak a 41. tétel alatti Citroën C2 típusú személygépkocsi 1 400 000 Ft összegű forgalmi értékét, miután az közel megegyezett a felperes által becsatolt és a Eurotax katalógus alapján számított forgalmi értékkel (1 495 000 Ft). Figyelmén kívül hagyta e tekintetben az I. r. alperes által csatolt, a **(H.) (település neve)** Kft-től származó értékbecslést, miután az 2013. július 27-i időpontra vonatkozó értékelést tartalmazott.

A felek egyező előadása alapján állapította meg, hogy az életközösség megszakadásakor mind a felperes, mind az I. r. alperes 359 919 Ft értékű, a **(F.)** Zrt-vel kötött lakáselőtakarékosági szerződéssel rendelkezett, míg az **(A.)** Biztosítóval kötött biztosítás visszavásárlási értékeként 702 313 Ft az I. r. alpereshez került átutalásra. Elfogadta a felperes értékmegjelölését a **(G.)** Zrt-vel kötött **(életbiztosítás neve)** életbiztosítás 200 000 Ft-os értékét illetően, így a felperesnél levő közös megtakarítás összegét 359 919 Ft-ban, míg az I. r. alperesnél levőt 1 262 232 Ft-ban határozta meg.

A felperes és az I. r. alperes életközösség megszakadáskori közös adósságát 6 201 722 Ft-ban fogadta el. Az életközösség megszakadása után viselt közös adósságokból az I. r. alperes javára számolta el a **(L.)** Zrt. részére megfizetett 1 352 290 Ft-ot, valamint a **(M.)** Bank Zrt-nek teljesített 1 022 427 Ft-ot, összesen 2 374 717 Ft-ot, míg a felperes javára a **(D.)** Zrt-nek teljesített 366 277 Ft-ot és a IX. r. alperesnek megfizetett 740 907 Ft-ot, összesen 1 107 134 Ft-ot.

- 8 -

A fentiek alapján a házastársi közös vagyoni aktívumokat 20 511 658 Ft-ban, a közös adósságot 6 201 722 Ft-ban, ez alapján a közös vagyon tiszta értékét 9 309 936 Ft-ban, míg az egy főre jutó vagyonrész értékét 4 654 968 Ft-ban határozta meg. A közös vagyonból a felperes tulajdonába 14 248 119 Ft, míg az I. r. alperes tulajdonába 6 253 532 Ft értékű vagyontárgyat adott. Figyelembe vette a felperes, illetőleg az I. r. alperes által a közös adósságból visszafizetett összegeket, továbbá az I. r. alperes javára számolt el 5 000 000 Ft-ot a **(ingatlan 2. címe)** utcai ingatlanból őt megillető különvagyonaként, így az egy főre jutó vagyonrész értékéhez képest a felperest kötelezte a nála többletként mutatkozó 4 591 444 Ft megfizetésére.

Az életközösség megszakadása után a felperes és az I. r. alperes által fizetett adósságok beszámításának eredményeként a felperes terhére számolt el 633 791 Ft-ot, a még fennálló közös adósságok jövőben lejáró törlesztő részleteinek megosztásáról azonban nem rendelkezett, tekintettel arra, hogy azok összege pontosan nem határozható meg, ezért csak az ítélelethezatalig teljesített összeg elszámolására látott módot.

Az életközösség megszakadása után a II. r. alperestől felvett kölcsön javára az I. r. alperes által törlesztett 1 665 413 Ft, míg a felperes által megfizetett 1 773 392 Ft különbözetének felét, 53 990 Ft-ot a felperes javára vette számításba.

Az I. r. alperes terhére számolta el az általa az életközösség megszakadását követően felvett 266 000 Ft összegű családi pótlékot, és annak, valamint a közös adósságokra törlesztett összegek egymásba történő beszámításának eredményeként mutatkozó 313 801 Ft megfizetésére a felperest kötelezte.

Az elsőfokú eljárás pertárgyértékét 4 934 958 Ft-ban határozta meg, a perköltség viseléséről az 1/2008. (V.19.) PK vélemény VIII/g. pontja alapján rendelkezett, míg az eljárási illeték viselése tekintetében figyelemmel volt arra, hogy a felperes az eljárási illeték 50 %-ára kiterjedő személyes költségmentességben részesült.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen a felperes és az I. r. alperes terjesztett elő fellebbezést.

A felperes fellebbezésében elsődlegesen az ítélet alábbiak szerinti megváltoztatását kérte: A **(település neve), (ingatlan 2. címe)** alatti ingatlanon fennálló közös tulajdon megszüntetését egyenlő tulajdoni arányok figyelembe vételével kérte, azaz vitatta, hogy az ingatlan vételárához az I. r. alperes 2 000 000 Ft összegű különvagyona felhasználásra került, állította, hogy azt az együttélésük alatt felérték. Hangsúlyozta, az I. r. alperes a házasságuk felbontása iránti eljárás során sem jelezte, hogy az ingatlannak nagyobb arányban tulajdonosa, így többtelehasználati díj iránti igényét is az ingatlan ½ tulajdoni hányadához igazította. Azt továbbra sem vitatta, hogy az I. r. alperes örökrésze kiváltásaként 2 000 000 Ft-ot kapott, de állította, hogy az az ingatlanba nem került befektetésre. Hivatkozása szerint az ingatlan vásárlásának időpontjában már mindketten dolgoztak, a közös cégből részesedésük volt, ami fedezetül szolgált az ingatlan vételárához.

Pf.II.21.028/2013/3. szám

- 9 -

Változatlanul kérte a **(P.)** Kft-ben lévő, házastársi közös vagyont képező üzletrész életközösség megszakadáskori értékének elszámolását, annak az I. r. alperes terhére való figyelembevételét. Kiemelte, a gazdasági társaságnak az életközösség megszakadása időpontjában jelentős értéket képviselő vagyontárgyai voltak, csak jóval a különélést követően került a cég felszámolás alá, míg a felszámolást követően a cég vagyontárgyai, tárgyi eszközei az I. r. alperes személyes ügyvezetése alatt álló cég tulajdonába kerültek. A vagyonmérleg 26. tételszám alatt megjelölt, a tulajdonába adott Opel Omega típusú gépjármű kapcsán kifogásolta, hogy a jármű pontos adatai, így a típusa, rendszáma, alváz-és motorszáma az ítéletben nem került megjelölésre, és nem vette figyelembe az elsőfokú bíróság az átíráshoz szükséges kb. 50 000 Ft-ot kitevő költséget sem, amellyel a gépjármű forgalmi értéke csökkentendő.

Kifogásolta, hogy az elsőfokú bíróság figyelmen kívül hagyta, hogy a Suzuki Bandit típusú motort a **(M.)** Bank felé 843 472 Ft tőke és kamattartozás terheli, így az I. r. alperes oldalán e tekintetben 656 528 Ft érték többlet mutatkozik. A fenti összegű tartozásból a tőketartozás 716 976 Ft-ot tesz ki, míg a kamattartozás a teljes futamidőre van kiszámítva (126 496 Ft), nem a 2009. júniusi állapotnak megfelelően. Ehhez hasonlóan a **(L.)** Csoport Zrt-vel szemben fennálló 1 450 000 Ft-os tőketartozáshoz kapcsolódó 690 232 Ft kamat ugyancsak a hátralevő teljes kamattartozást magában foglalja, így az teljes egészében nem számolható el. Mindezek alapján számítása szerint az I. r. alperes oldalán a közös adósságok elszámolása során közel 800 000 Ft összegű többlet mutatkozik, ami elszámolandó. Kérte figyelembe venni, hogy az életközösség megszakadása után felvett kölcsön törlesztésére ő 1 773 392 Ft-ot, míg az I. r. alperes - az elsőfokú ítéletben foglaltakkal szemben - összesen 1 356 426 Ft-ot fizetett meg a II. r. alperes felé, így e két összeg különbözetének fele, azaz 208 483 Ft az I. r. alperes terhére számolandó el. Kérte továbbá a még fennálló, kiegyenlítésre nem került közös tartozások közte és az I. r. alperes közötti megosztását, arra hivatkozással, hogy a viszonyuk elmérgesedett, így a tartozások megosztásának hiánya a jövőben visszaélésekre, egymás kijátszására adhat okot. Másodlagosan kérte az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését, az elsőfokú bíróság új eljárás lefolytatására és új határozat hozatalára utasítását.

Az I. r. alperes fellebbezésében az elsőfokú ítélet részbeni megváltoztatását kérte akként, hogy a 40. tétel alatti Suzuki Bandit típusú motor, valamint a 41. tétel alatti Citroën C2 típusú személygépjármű 1 000 000 - 1 000 000 Ft forgalmi értéken kerüljön elszámolásra, kérte továbbá mellőzni a VI. r. alperesi betéti társaságban a felperest megillető társasági részesedésnek az ő tulajdonába adását. Ez utóbbit illetően utalt a Ptk. 148. §-ában foglaltakra, kiemelve, hogy a közös tulajdon megszüntetésének e módjához nem járult hozzá. Hivatkozása szerint társasági részesedéseik önállóan forgalomképesek, így miután a felperesi üzletrészre ő nem tartott igényt, indokolt lett volna azt a felperes tulajdonában hagyni.

- 10 -

Az elsőfokú ítélet fentiek szerinti módosítása eredményeként kérte a felperes terhére mutatózó és javára fizetendő értékkülönbözlet összegének felemelését 6 825 144 Ft-ra.

A felperes és az I. r. alperes fellebbezési ellenkérelme az elsőfokú ítélet ellenérdekű fél fellebbezésével érintett rendelkezéseinek helybenhagyására irányult. A II-IX. r. alperesek fellebbezési ellenkérelmet nem terjesztettek elő.

A felperes fellebbezése túlnyomó részben alaptalan, az I. r. alperes fellebbezése nagyjából alapos.

A Csjt. 27. § (1) bekezdése a házassági életközösség idejére vagyontársaság keletkezéséről rendelkezik, a házastársak osztatlan közös tulajdonává minősíti mindazt, amit a házaspár az életközösség tartama alatt akár együttesen, akár külön-külön szereztek, kivéve azt, ami a Csjt. 28. §-a szerint valamelyik házastárs különvagyonát képezi.

A **(település neve), (ingatlan 2. címe)** alatti ingatlant a felperes és az I. r. alperes nem vitásan a házassági együttélés tartama alatt szerezte, így az - ahogyan arról az ingatlan-nyilvántartás is rendelkezik - a házastársi közös vagyon részét képezi. Az I. r. alperes állította, hogy az ingatlan szerzésekor a különvagyonát képező 2 000 000 Ft is felhasználásra került, így annak vételárához képest az ingatlan $\frac{1}{2}$ része a különvagyon. A felperes az elsőfokú eljárás során ennek kapcsán elismerő nyilatkozatot tett, előadta: „nem vitatom azt, hogy 2 000 000 Ft az alperes örökrészből állt rendelkezésre” (**(település neve)** Városi Bíróság 4.P.21.036/2011/5. számú jegyzőkönyv). Utóbb a felperes ezt az elismerését már nem tartotta fenn, arra azonban nem adott elfogadható magyarázatot, miért módosította e tekintetben előadását. Nem fogadható el az az érvelés sem, miszerint az I. r. alperes különvagyonát a mindennapi életvitelük során felértékelték, ugyanis a **(ingatlan 2. címe)** utcai ingatlan vételárát illetően más forrást megjelölni nem tudott, így az I. r. alperes különvagyon. a szerzés során szükségképpen felhasználásra kellett kerülni. Erre figyelemmel az elsőfokú bíróság helytállóan állapította meg, hogy az ingatlan szerzési vételárához képest annak $\frac{1}{2}$ része az I. r. alperes különvagyonát képezi, így az ingatlan jelenlegi forgalmi értékéhez mérten az I. r. alperest a felek közötti elszámolás során 5 000 000 Ft különvagyon. megtérítése címén megilleti. Emiatt a **(ingatlan 2. címe)** utcai ingatlan egészhez viszonyított $\frac{1}{2}$ tulajdoni hányada tekinthető a volt házaspár közös tulajdonának, és számolható el közöttük közös vagyonként.

A felperes fellebbezésében sérelmezte a **(P.)** Kft-ben levő üzletrésze elszámolásának mellőzését. Ennek kapcsán kiemeli az ítélet tábla, a volt házaspár között megosztás tárgyát csak az életközösség megszakadása időpontjában meglevő közös vagyon képezheti, így a társasági üzletrész elszámolására is csak abban az esetben kerülhet sor, ha az vagyoni értékkel bír. A rendelkezésre álló iratok alapján megállapítható, hogy az életközösség megszakadása (2009. június 1.) és a kft. elleni felszámolási eljárás elrendelése között csupán kb. két hónapnyi időtartam

Pf.II.21.028/2013/3. szám

- 11 -

telt el, ezalatt a társaság vagyoni helyzetében változások nem következtek be, emellett a felperes, mint a társaság ügyvezetője, sem a felszámolás elrendelését, sem a közbenső, illetve zárómérlegeket nem kifogásolta. Lényeges, hogy a felszámolás elrendelésére mindössze egy tartozás teljesítésének elmaradása miatt került sor, így annak kiegyenlítése esetén a felszámolási eljárás elkerülhető lett volna. Ebből következően a volt házastársaknak a társaság felszámolásáért való felelőssége azonos, annak következménye kizárólag az I. r. alperesre nem terhelhető. A felszámolási eljárásban keletkezett iratok alapján megállapítható, hogy a kft-nek az életközösség megszakadása időpontjában nagy összegű tagi kölcsöntartozásai voltak, a felszámolási eljárás során készített közbenső-, illetve zárómérlegek pedig arra utaltak, hogy a társaság a vagyonmegosztás során elszámolható, a volt házaspár között megosztható vagyonnal már az életközösség megszakadása időpontjában sem rendelkezett. Erre figyelemmel helytállóan mellőzte az elsőfokú bíróság az **(P.)** Kft. feleket megillető üzletrészének a közös vagyon körében történő elszámolását.

A felperes kifogásolta, hogy a tulajdonába adott Opel típusú személygépkocsi pontos adatai az elsőfokú ítéletben nem kerültek feltüntetésre, illetve az elsőfokú bíróság figyelmen kívül hagyta a gépjármű átírásával kapcsolatban felmerülő költségeket. A Pp. 235. § (1) bekezdése azonban a fellebbezési eljárás során új tény állítására csak akkor ad módot, ha az az elsőfokú eljárás meghozatalát követően jutott a felperes tudomására, feltéve, ha az - elbírálása esetén - rá kedvezőbb határozatot eredményezhetett volna. A fenti gépjárművet a felperes jelölte meg a közös vagyonhoz tartozó ingóságként, annak értékét is maga határozta meg, ugyanakkor nem volt semmi akadálya annak, hogy a gépjármű értékének megjelölése során az utóbb várhatóan felmerülő költségeket eleve figyelembe vegye, a neki juttatott gépjármű forgalmi értékéből azt levonásba helyezze. Emiatt a fentiek olyan új tényállításnak minősülnek, amelyek a Pp. 235. § (1) bekezdése alapján a fellebbezési eljárás során nem érvényesíthetők, ezért az ítélet tábla nem látott módot a gépjármű forgalmi értékének módosítására. A felperes az Opel pontos adatainak hiányára kizárólag a fellebbezési eljárás során hivatkozott - bár az ezzel kapcsolatos kérelmét az elsőfokú eljárásban is előadhatta volna -, ezzel azonban az ítélet tábla a fellebbezési eljárás keretei között nem foglalkozhatott, a felperes az elsőfokú ítélet kiegészítését e tekintetben a Pp. 225. §-a alapján kérheti.

A felperes igényt tartott a Suzuki Bandit típusú motorkerékpárt terhelő adósság elszámolására, amelyet az ítélet tábla az egyéb adósságok között vett figyelembe a később kifejtendők szerint.

Nem volt vitás, hogy a volt házastársak az együttélésük alatt mely pénzügyintézetektől vettek fel kölcsönt, így az életközösség megszakadása időpontjában mely közös adósságokkal rendelkeztek. Az ítélet tábla szükségtelennek ítélte, hogy a **(M.)** Bank és a **(L.)** Csoport felé még fennálló tartozások pontos összege, -

- 12 -

azok tőke, illetve kamatrésze - meghatározásra kerüljön, az ugyanis a felperes és az I. r. alperes közös tartozása, s miután a hitelező pénzügyintézetek egyik adóstårsat sem kívánták kiengedni a kölcsönkötelemből, így a tartozások visszafizetésére - a még fennálló kölcsön nagyságára, összegére tekintet nélkül - a volt házastársak a hitelező felé egyetemlegesen, egymás között pedig egyenlő arányban kötelesek.

A felperes kérte fellebbezésében a még fennálló pénzügyintézeti tartozások megosztását is, azaz annak meghatározását, hogy mely kölcsöntartozások visszafizetésére a volt házastársak milyen arányban kötelesek. A felperes fellebbezési kérelmét e tekintetben azzal indokolta, hogy volt házastársával a kapcsolata jelentős mértékben megromlott, így a tartozások megosztásának hiánya visszaélésekre adhat okot. Mindez azonban kérelmét nem teszi teljesíthetővé, abban az esetben ugyanis, ha utóbb bármelyik adós részéről a kölcsöntartozások kapcsán teljesítés történik, úgy igényelheti annak elszámolását, megegyezés hiányában pedig igényét peres eljárás keretében érvényesítheti. Ahogyan arra az ítélet tábla a fentiekben már utalt, a perrel érintett tartozások a felperes és az I. r. alperes közös adósságai, azok egymás között egyenlő arányban terhelik őket, a pénzügyintézetek pedig bármelyik adóstårs teljesítését követelhetik, így az egyik teljesítése a másik adóstårs megtérítési kötelezettségét vonja maga után az adósság őt terhelő része erejéig. Lényeges emellett, hogy pillanatnyilag a tartozások pontos összege sem határozható meg, miután nem ismert, hogy a jövőben az adósok miként fognak teljesíteni (teljesítésük szerződésszerű lesz-e), illetve hogy fizetési kötelezettségeik a szerződés rendelkezései alapján fognak-e, s ha igen, miként módosulni, így a közös adósságok megosztása, azaz a jövőbeli viselésükről való rendelkezés ez okból sem lehetséges.

A volt házastársak az életközösség megszakadását követően a II. r. alperestől kölcsönt vettek fel, amely alapján mindkettejük részéről történt törlesztés. Az elsőfokú bíróság a felperes törlesztéseit 1 773 392 Ft-ban fogadta el, míg az I. r. alperes teljesítéseként 1 665 413 Ft-ot vett figyelembe. A felperes fellebbezésében az I. r. alperes törlesztéseként 1 356 426 Ft elszámolását kérte arra hivatkozással, hogy az I. r. alperes teljesítéséből csak a fenti összeg került a kölcsön visszafizetésére elszámolásra, amelyet az I. r. alperes a fellebbezési eljárás során nem tett vitássá. Erre figyelemmel az ítélet tábla a felek egyező előadása alapján a II. r. alperes felé fennálló kölcsön törlesztéseként a felperes által megjelölt összeget fogadta el, és a felek közötti elszámolást ennek megfelelően módosította.

A fellebbezési eljárás során a felperes és az I. r. alperes ugyancsak egyezően jelölték meg a 40. tételszám alatti Suzuki Bandit típusú motorkerékpár és a 42. tételszám alatti Citroën C2. típusú gépjármű forgalmi értékét, így az előbbi 1 250 000 Ft, míg az utóbbit 1 200 000 Ft értéken kérték beállítani a vagyonméglegbe, ezért az ítélet tábla a fenti vagyontárgyak értékeként a megjelölt összegeket vette figyelembe, és ítélete rendelkező részében a

tételeinek forgalmi értékét, s ezáltal az I. r. alperes tulajdonába adott ingóságok összértékét módosította.

Az I. r. alperes fellebbezése érintette a VI. r. alperesi társaságbeli vagyoni részesedésen fennálló közös tulajdon megszüntetésének módját, azaz kifogásolta, hogy az elsőfokú bíróság a felperest megillető társasági részesedést az ő tulajdonába adta, s annak értékét a terhére számolta el. Az ítéletábra egyetértett ennek kapcsán az I. r. alperes fellebbezési érvelésével.

Kiindulópontként megállapítható, hogy házastársi közös vagyont képez mindazoknak a vagyoni értékű jogosultságoknak és vagyoni tárgyú kötelezettségeknek az összessége, amelyek a gazdasági társasági tag házastársat - az adott gazdasági társaság cégformájától és az életközösség megszűnésekor létszakától függően - az életközösség megszűnésének időpontjában a gazdasági társaságbeli részesedése alapján megillették, illetve terhelték (EBH2000. 209). Ha mindkét házastárs tagja a gazdasági társaságnak, úgy mindkettejük gazdasági társaságbeli részesedése közös vagyonnak minősül, kivéve, ha az a Csjt. 28. § (1) bekezdése szerint valamelyikük különvagyonához tartozik. A Csjt. 31. § (2) bekezdése mindkét házastársat feljogosítja arra, hogy a házassági életközösség megszűnésekor a házastársi közös vagyon teljes körű megosztását követelje, ami kiterjed a gazdasági társaságbeli részesedésekre is. Ennek megfelelően a közös vagyon megosztása során a házastársak vagyonrészét az életközösség megszűnésekor meglevő közös vagyonhoz tartozó gazdasági társaságbeli részesedésből is lehetőleg természetben kell kiadni, ha pedig ez bármely okból nem lehetséges, vagy számottevő értékcsökkenéssel járna, a megosztás módját vita esetén a bíróság állapítja meg, figyelembe véve a társasági részesedés megosztásának illetve átruházásának az adott gazdasági társasági formára vonatkozó szabályait is. A perbeli esetben a VI. r. alperes **(Cs.)** Betéti Társaságnak mindkét házastárs a tagja, társasági részesedésük azonos mértékű, így a házastársi közös vagyon ezen eleme gyakorlatilag természetben megosztott kettőjük között. Arra sem az elsőfokú ítélet meghozatalának időpontjában hatályos, a gazdasági társaságokról szóló 2006. évi IV. törvény, sem a 2014. március 15. napján hatályba lépett Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (Ptk.) betéti társaságra vonatkozó szabályai nem adnak lehetőséget, hogy a bíróság a Ptk. közös tulajdonra vonatkozó rendelkezéseit alkalmazva az egyik társasági tag részesedését egy másik tag tulajdonába adja. Ennek megfelelően a felperes kizárólag a tagsági jogviszonya megszűnése esetén követelheti a társasági részesedése értékének megtérítését, amely igényét a gazdasági társasággal szemben - és nem volt házastársával szemben - érvényesítheti a Ptk. 3:155. §-a szerint alkalmazandó 3:150. §-a alapján. Erre figyelemmel az ítéletábra mellőzte a felperes **(Cs.)** Bt-beli társasági részesedése I. r. alperesi tulajdonba adását, egyidejűleg a volt házastársak társasági részesedését - azok azonos mértékére, s így módon a felek közötti megosztottságára tekintettel - a házastársi közös vagyon megosztása során figyelmen kívül hagyta.

A fentiek alapján a felperes és az I. r. alperes házastársi közös vagyona (aktívumok) az alábbiak szerint alakul:

- A (település neve) , (ingatlan 2. címe) alatti ingatlanból közös vagyon:	5 000 000 Ft;
- (település neve) , (ingatlan 3. címe) u. 5/B. 4.14. szám alatti ingatlan:	1 200 000 Ft ;
- a (település neve, ingatlan 4. hrsz.-a) . hrsz. alatti zártkert ingatlan:	118 608 Ft;
- a felperes és I. r. alperes közös vagyoni ingóságai (a 40. és 41. tétel alatti ingóságok értékének módosításával):	3 546 500 Ft;
- a közös megtakarítások:	1 622 151 Ft
Összesen:	11 487 259 Ft

A volt házastársak által teljesített közös vagyoni tartozások (passzívumok):

- a felperes által kifizetett összeg:	2 880 526 Ft;
- az I. r. alperes által kifizetett összeg:	3 731 141 Ft;
Összesen:	6 611 669 Ft,

amelyen felül az I. r. alperes javára kell figyelembe venni a **(ingatlan 2. címe)** utcai ingatlanból a különvagyont képező 5 000 000 Ft-ot.

A közös vagyonból a felperes oldalán számolandó el:

- a (ingatlan 2. címe) utcai ingatlanból és a (ingatlan 3. címe) utcai ingatlanból összesen:	6 200 000 Ft;
- ingóságokból:	903 500 Ft;
- a megtakarításokból:	359 919 Ft
Összesen:	7 463 419 Ft.

A közös vagyonból az I. r. alperes oldalán vehető figyelembe:

- a zártkerti ingatlan értéke:	118 608 Ft,
- az ingóságokból:	2 643 000 Ft,
a megtakarításokból:	1 463 232 Ft
Összesen:	4 023 840 Ft.

A fentiek alapján a házastársi közös vagyoni aktívumok 11 487 259 Ft-ot tesznek ki, amely alapján az egy főre jutó vagyonrész értéke: 5 743 629 Ft.

A közös vagyoni adósságokból a felperes, illetve az I. r. alperes által teljesített összegek különbözeteként a felperes terhére mutatózó összeg 425 308 Ft, amelyet az elszámolás során a felperes köteles megfizetni volt házastársának. A fentebb részletezettek alapján az egy főre jutó vagyonrész értékéhez képest a felperesnek 1 719 790 Ft-tal nagyobb vagyonrész jut, amelyet köteles megtéríteni, ezen felül a közös adósságból 425 308 Ft, míg az I. r. alperes különvagyontként 5 000 000 Ft,

összesen 7 145 098 Ft terheli. Ebből levonandó az I. r. alperes által felvett 266 000 Ft-ot kitevő családi pótlék, így az ítéltábla a felperes által az alperes javára a teljes körű elszámolás eredményeként fizetendő összeget 6 879 098 Ft-ra felemelte. Miután az ítéltábla a volt házastársak által a közös adósságok kiegyenlítésére fordított valamennyi teljesítést a már kifejtettek szerint elszámolta, ezért mellőzte az elsőfokú ítéletből a felperes kötelezését további 313 801 Ft megfizetésére.

Az elsőfokú eljárás pertárgyértéke 14 544 329 Ft (az egy főre jutó vagyonrész értéke: 5 743 629 Ft; a gazdasági társaságbeli részesedések felperes által megjelöl értékének egy főre eső része: 3 534 700 Ft; az I. r. alperes különvagyonának értéke: 5 000 000 Ft). A felperes keresete a gazdasági társaságokat érintő igényét illetően megalapozatlannak bizonyult, míg az I. r. alperes eredményesen hivatkozott a **(ingatlan 2. címe)**i utcai ingatlanban levő különvagyonára, így a felperes ezen igényekhez kapcsolódóan pervesztes. Az elsőfokú ítélet fenti módosítására figyelemmel az ítéltábla a felperes terhére megállapított perköltség összegét nagyobb arányú pervesztességére tekintettel és ahhoz igazodóan a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdésében foglaltak alapján a rendelkező részben írtak szerint felemelte.

A fenti pertárgyérték alapján feljegyzett elsőfokú eljárási illeték összege helyesen 872 700 Ft. A felperes az elsőfokú eljárás során az eljárási illeték 50 %-ára kiterjedő személyes költségmentességben részesült, ezért csak a pervesztességéhez igazodó eljárási illeték felének megfizetésére kötelezhető. A felperes keresete megalapozatlannak bizonyult a már kifejtettek szerint a gazdasági társaságokkal kapcsolatos követelése (3 534 700 Ft) és az I. r. alperes különvagyonai igénye kapcsán (5 000 000 Ft), amely után feljegyzett eljárási illetéken felül köteles viselni az egy főre jutó vagyonrész után (5 743 629 Ft) számítandó eljárási illeték $\frac{1}{2}$ részét. Az ehhez kapcsolódó elsőfokú eljárási illeték összege 684 400 Ft, amelyből a felperes 342 200 Ft viselésére kötelezhető, míg a további 342 200 Ft eljárási illetéket a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet (Kmr.) 13. § (1) bekezdés és 14. §-a alapján az állam viseli. Az I. r. alperes az egy főre jutó vagyonrész értéke után számítandó eljárási illeték fele része, valamint a családi pótlék (266 000 Ft) összege után felmerült elsőfokú eljárási illeték, azaz mindösszesen 188 300 Ft illeték megfizetésére köteles a 81. § (1) bekezdése és a Kmr. 13. § (2) bekezdése alapján.

A kifejtettekre figyelemmel az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján részben megváltoztatta.

A felperes fellebbezésének pertárgyértéke 7 096 337 Ft (I. r. alperesi különvagyon: 5 000 000 Ft; a **(P.)** Kft. üzletrésze rá eső része: 1 787 350 Ft; az MKB Bank felé fennálló, az I. r. alperes által fizetett törlesztések különbözete: 308 987 Ft), amelyből csupán 308 987 Ft erejéig bizonyult a fellebbezése eredményesnek. Az I. r. alperesi fellebbezés pertárgyértéke 2 684 700 Ft (ingóságban 900 000 Ft, a **(Cs.)**

Bt. vagyoni részesedésének $\frac{1}{2}$ részeként: 1 784 700 Ft), amelyből csupán 450 000 Ft erejéig lett pervesztes, míg 2 234 700 Ft tekintetében fellebbezése megalapozott volt. A fentiek alapján a felperes köteles az I. r. alperes fellebbezési eljárási költségeinek viselésére a pervesztességéhez igazodó mértékben a Pp. 81. § (1) bekezdése alapján, amelynek összegét az ítélőtábla a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § (5) bekezdése alapján állapította meg. A másodfokú perköltség összegének meghatározása során az ítélőtábla figyelemmel volt arra, hogy az I. r. alperes fellebbezésén 214 800 Ft fellebbezési eljárási illetéket lerótt, amelyből - pernyertessége arányában - 187 000 Ft megtérítésére igényt tarthat.

A felperes a saját fellebbezését illetően az I. r. alperesi különvagyon (5 000 000 Ft), a **(P.)** Kft. társaságbeli részesedés (1 787 350 Ft, ennek fellebbezési eljárási illetéke 543 000 Ft), míg az I. r. alperes fellebbezése kapcsán a **(Cs.)** Bt-beli vagyoni részesedés (1 787 700 Ft, ennek illetéke 142 800 Ft) és az ingóságok értékkülönbözetének fele (450 000 Ft, ennek illetéke 36 000 Ft) kapcsán lett pervesztes, így az 50 %-os mértékű költségmentességére tekintettel a 721 800 Ft eljárási illeték felének, azaz 360 900 Ft-nak a megfizetésére kötelezhető (Pp. 81. § (1) bekezdés, Kmr. 13. § (2) bekezdés), míg a további 360 900 Ft eljárási illetéket a Kmr. 13. § (1) bekezdése és 14. §-a alapján az állam viseli. Az I. r. alperes a felperes fellebbezése tekintetében mindössze a 308 987 Ft-ot kitevő követelés kapcsán lett pervesztes, ezért a feljegyzett fellebbezési eljárási illetékből a Pp. 81. § (1) bekezdése és a Kmr. 13. § (2) bekezdése alapján 24 700 Ft viselésére köteles.

Szeged, 2014. június 4.

Dr. Szeghő Katalin sk.	Bereczkyné dr. Lengyel Nóra sk.	Zanócné dr. Ocskó Erzsébet sk.
a tanács elnöke	előadó bíró	táblabíró